

Bidden

Bidden, het stil gesprek met God las ik eens. Doe je het, lukt het je (nog)? Sommige mensen hebben een levendig contact met God, met Jezus met de Heilige Geest. Hartverwarmende gebeden zijn er.. een rechtstreeks lijntje.

Van anderen hoor ik dat er soms ruis op de lijn zit. 'Het lukt me niet goed. Waar is de God van vroeger die zo nabij was?' 'Ik raak zo gauw afgeleid..'

In de bijbel wordt er heel wat gebeden, al of niet op speciale plekken. Het mooiste gebed vind ik de smeekbede van Abraham bij Sodom Genesis 18:16-33

Het is een soort onderhandelen zoals je op een rommelmarkt kunt meemaken... Handjeklap met de Eeuwige.. en dat is het mooie, God gaat er op in. Hij doet mee. Abraham pleit voor de onschuldige bewoners van Sodom. Hij begint met 50 als er 50 onschuldigen zijn, gaat U dan toch Sodom verwoesten? 'Nee' zegt God. Abraham zakt verder af naar 10.. en heeft een prachtige openingszin. 'Ik hoop dat U niet kwaad wordt Heer, wanneer ik nog één keer waag iets te zeggen...'

Wat een heerlijk gebed.

Waar bid je? In een verlaten kerk ergens in het buitenland? Dat gaat nu wat minder, maar toch velen van u koesteren herinneringen aan prachtige oude kerken in Frankrijk of Spanje of zomaar ergens waar de deur nog open was in eigen land. Plekken waar je getroffen werd door stilte en aandacht.

In deze regio zijn we rijk gezegend met wegkruisen en kapellen, altijd die herinnering aan Gods stille aanwezigheid. Je kunt er langsrijden of fietsen. Ik herinner me ergens in Meerssen een beeld op een kruispunt er stond op: 'H. Joseph BVO.' BVO? Wat zou dat voor een organisatie zijn? Het heeft even geduurd

voor ik er achter kwam wat het betekende, Heilige Joseph bid voor ons! Joseph die voor ons bidt. Ook Maria is populair. Die heeft meer kapellen op haar naam staan dan haar echtgenoot. Onze zoon woont op de Kapelweg in Cadier en Keer en jawel schuin tegenover zijn huis staat een kapel voor Maria van Lourdes, blijkbaar een aparte categorie. Het is een geliefd plekje in de familie geworden. Onze kleindochter die uit Amsterdam kwam moest er even aan wennen, maar al gauw was het beeld van Maria die om een of andere reden in het glas 'verpakt' is een vertrouwelijk toevluchtsoord om even mee te delen wat er zo in het leven speelt. 'Hallo Maria' wordt er dan geroepen en dan komt er voor een kleuter actueel nieuws, 'ik ben naar school geweest, of ik heb een hele grote nieuwe knuffel uit de kringloop' Voor een weinig biddend gezin is Maria toch een plek waar je even langs kan of moet gaan.

In nood en vrolijke tijden. In de afgelopen tijd stond het stampvol met Noveenkaarsen, 9 dagen bidden voor nood in de wereld. Nu is laatst het kapelletje behoorlijk beschadigd, een coureur die ambities had om Max Verstappen te evenaren had zijn bolide niet in bedwang en reed zo de kwetsbare kapel binnen. Schrik alom en hoe moet dit verder.? Voorlopig even steigers. Maria is nog heel. Ze staat nog achter glas in haar scheve kapel..

In het parochieblad van Sint Andreas las ik een lief gedicht, gebed wat bij ons thuis populair is geworden.

Ik deel het ook met u in de hoop dat de auteur het daar mee eens is.

*Het kappelleke
Een klein kappelleke
op mijn wandelpad
het deurtje altijd open
af en toe dan heb ik zin
om er even in te lopen.*

*Twee stenen beelden
bloemen op de grond,
lichtjes van opzij,
voorwaar het is niet veel
en toch bekoort het mij.*

*Wat doe ik hier?
Ga ik om te bidden?
ik staar wat voor me uit
maar merk dan ineens,
dat ik toch mijn ogen sluit.*

*Ik zet me op een bankje neer
en mijmer zo maar wat,
voor ik weg wil gaan
steek ik soms een kaarsje aan
en breng een groet.
Dan zeg ik enkel: ' Dank je Heer,
wat heb ik het toch goed'*

Hans Heijster

Volgende week (van 25 juli tot 1 augustus) heb ik vakantie, staycation heet dat mooi, dan blijf je gewoon thuis in je vakantie. Ds Stegink hoedt alle schapen